

For at løse en eksistentiel krise, tænk som LaRouche- Schiller Instituttets webcast, onsdag den 19. juni 2024

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger og formand for Schiller Instituttet. I dag er det den 19. juni 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er din vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til os via e-mail på questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på YouTube-chatsiden.

Helga, der er sket en række vigtige udviklinger i den sidste uge. Du har haft meget travlt med nødpressekonferencen sidste onsdag, mødet i Den Internationale Fredskoalition fredag og Schiller Instituttets konference lørdag og søndag. Der var også en samling af de stadig mere irrelevante G7-lande i sidste uge, NATO-Zelenskyjs såkaldte fredskonference i Schweiz og fredstilbuddet fra Vladimir Putin. Jeg vil gerne begynde med dit overordnede syn på disse begivenheder.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror faktisk, at der sker enorme ændringer i det strategiske landskab, tektoniske ændringer af hidtil usete dimensioner. Jeg bliver ved med at sige, at vi virkelig oplever afslutningen på en epoke med 600 års kolonistyre. Jeg tror, at nogle af magthaverne har enormt svært ved at tilpasse sig denne udvikling, og de er absolut ikke villige til at erkende, at disse tektoniske ændringer er resultatet af deres egen politik. For den Alliancefrie

Bevægelse har kæmpet for en ny økonomisk verdensorden siden 1955, i hvert fald med Bandung-konferencen, og de måtte tage mange tilbageslag. Det så længe ud til, at det ikke ville lykkes landene i det Globale Syd nogensinde at slippe af med kolonisystemets lænker i dets moderne form med handelsbetingelser og kreditbetingelser. Men det, der sker nu, er, at det Globale Syd faktisk genbekræfter sin egen ret til udvikling. De danner nye sammenslutninger, nye organisationer – og de følger ikke længere magthavernes ordre eller fløjte, som de hidtil har gjort.

Det blev understreget og demonstreret på den såkaldte fredskonference for Ukraine i Bürgenstock i Schweiz, hvor jeg anser betydningen af konferencens fiasko for at være meget bemærkelsesværdig. Og jeg bliver ved med at tænke på det: Fordi det var meget tydeligt, at USA, EU, G7, NATO, de gjorde en enorm indsats for at lægge maksimalt pres på landene i det Globale Syd, for at de alle skulle dukke op, for at de skulle sende delegationer på højt niveau, hvis ikke statsoverhoveder. Det var som en reel måling af kræfterne – og det mislykkedes. Der var kun (jeg har glemt det samlede antal) 78 lande, tror jeg, der dukkede op, 78 ud af næsten 200. BRIKS-landene dukkede ikke op, især ikke Kina, ikke Brasilien. Selv Lula var til G7-møde i Italien kun få timer derfra. Derefter trak yderligere to lande sig fra at underskrive slutdokumentet, efter at de allerede havde underskrevet det. Så nettoresultatet er, at hele Vestens pres ikke kunne tvinge flertallet af verdens lande til at komme til denne conference. Jeg tror, det er en afspejling af tidernes skiften. Set fra mit synspunkt er det måske det mest interessante aspekt af den ændrede situation.

Så er der naturligvis optrapningen af krigsfaren, som hele tiden foregår. Stoltenberg er den værste drivkraft: Han siger, at han vil støve en masse opmagasinerede atomvåben af og gøre dem mere anvendelige, dybest set sætte dem i en form for alarmberedskab, hvilket naturligvis optrapper krigsfaren.

Putins forslag, som naturligvis straks blev afvist – Putin holdt den 14. juni en tale for ledelsen af det russiske udenrigsministerium. Han holdt en times tale, og kun slutningen af talen, hvor han kom ind på sit forslag om fredsforhandlinger om Ukraine, blev rapporteret i Vesten. Det blev straks afvist af Scholz og andre. Men det var kun den sidste del af en meget større præsentation, hvor han igen analyserer, hvordan det kom til denne krise i Ukraine. Men så kom han med et meget interessant og efter min mening meget vidtrækkende forslag om at have en eurasiske sikkerhedsarkitektur, som ville tage hensyn til alle eurasiske landes interesser, og som ville være åben for NATO-medlemmer. Jeg synes, det er meget interessant. Han brugte formuleringer, som objektivt set ikke ligger langt fra det, jeg har sagt i to år, siden den særlige militære operation startede: Nemlig at ethvert sikkerhedsarrangement skal tage hensyn til alles interesser, ellers fungerer det ikke, og det skal være baseret på udvikling – han brugte ikke præcis mine ti principper, men essensen gav meget genlyd.

Efter min mening bør det tages op, og jeg synes, det bør evalueres. Det er ikke et færdigbehandlet forslag, men det er en platform for diskussion, for at vende tilbage til diplomatiet. Og der står udtrykkeligt, at det er åbent for NATO-landene. Der står ikke, at det udelukker USA. Så jeg tror, at verden ville gøre klogt i at overveje dette forslag og begynde at føre en dialog om, hvordan vi kan afslutte krigen i Ukraine, før det er for sent. Det kan snart være for sent, advarer folk: En af dem er Serbiens præsident Vučić, som gav et interview til det schweiziske magasin {Die Weltwoche}, hvor han grundlæggende sagde, at han ser tegn på, at der er fare for, at det kan komme til en stor krig mellem Europa og Rusland inden for tre til fem måneder. Nu ved jeg ikke, hvilke yderligere oplysninger han har for at indsnævre vinduet til en sådan tidsramme på tre til fem måneder, men det skal tages i betragtning: For også Bulgariens præsident har udsendt lignende advarsler, Slovaokiets premierminister Robert Fico,

Georgiens premierminister Irakli Kobakhidze, og naturligvis har Ungarns Viktor Orbán hele tiden ytret sig i den retning.

Så vi befinder os i en dramatisk situation. Om mindre end tre uger er der NATO-topmøde den 9.-11. juli. Det bliver et vendepunkt, fordi NATO vil få et stort problem, fordi NATO's, USA's og Tysklands image har lidt et enormt tab, naturligvis på grund af det, der skete i Gaza, men også på grund af det faktum, at Ukraine-politikken tydeligvis ikke fungerer. Så NATO har meget at forklare, og hvis de ønsker at komme ud af denne klemme, bør de acceptere Putins forslag om at forhandle. Det ville være til deres fordel.

Ellers vil tiden indtil da blive meget turbulent. Der vil være første runde af det franske parlamentsvalg, som Macron har udskrevet, og hvor det forventes, at han vil lide et stort tab. Så han vil ankomme som en knap så glørværdig præsident til NATO-topmødet i Washington. Der er også valg i Storbritannien, hvor Tories forventes at tabe massivt. Så regeringspartiernes nederlag, som vi så ved valget til Europa-Parlamentet, vil efter al sandsynlighed fortsætte i Frankrig og Storbritannien med forskellige nationale valg. Derfor er advarselsråbet om, at befolkningerne ikke ønsker deres regerings krigspolitik, helt klart en faktor i billedet. Og hvis regeringerne ville være kloge, ville de lytte til stemningen blandt deres befolkninger i stedet for at buldoze videre i overensstemmelse med deres egne forventede privilegier, som de tror, de vil opnå, hvis de fortsætter med at følge denne kurs, men hele verden vil naturligvis lide under det. Så det var min kortfattede introduktion.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en pensioneret lærer. Hun siger: "Harley, jeg er helt enig i den betydning, du og LaRouche-bevægelsen og Helga tillægger en tilbagevenden til principperne i Den Westfalske Fred. Men hvordan kan det ske i betragtning af de fleste regeringslederes umoral og fejhed? Kan Helga bruge sin indflydelse til at få BRIKS, SCO eller en gruppe ledere fra det Globale Syd til at tilslutte sig

opfordringen til en ny Westfalisk Fred?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, vi gør store fremskridt på det område. Jeg tror, at hvis man ser på den seneste Schiller-konference, som vi havde i den forgangne weekend, så havde vi en betydelig repræsentation af lande fra det Globale Syd, fra BRIKS. Der var en højtstående delegation fra den førende tænketank i Hviderusland. De har ansøgt om at blive BRIKS-medlemmer, de støttede grundlæggende set fuldt ud denne idé om en fred i Westfalen. Vi havde professor Georgy Toloraya, som er en officiel repræsentant for BRIKS-organisationen. Vi havde folk fra Latinamerika: Tidligere præsident Donald Ramotar fra Guyana. Og i det økonomiske panel var der ligeledes flere talsmænd og kvinder fra det Globale Syd.

Jeg tror, vi gør fremskridt, fordi Schiller Instituttet er opstået – og det blev også udtrykt af flere af konferencens deltagere – er opstået som en platform, der fremmer denne idé om en ny dialog. Jeg tror, at det faktum, at det seneste fredsforslag fra Putin ikke er helt det samme som det, jeg har sagt. Jeg har sagt, at vi har brug for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som omfatter hvert eneste land på kloden. Det, præsident Putin har sagt, er, at han har opfordret til en ny sikkerhedsarkitektur for hele Eurasien, som er åben for NATO-landene og bør tage hensyn til alles interesser.

Så selv om der stadig er forskelle, tror jeg, at vi bevæger os meget hurtigt i retning af den mulighed. Hvis du vil gøre noget for freden, og du er enig i den westfalske freds tilgang, så tag både Putins tale – som er en lang tale, men den er fuld af interessante ideer. Jeg tror, det er en af de vigtigste taler, Putin nogensinde har holdt. Og tag mine ti principper, og tag disse to ting som en pakke, og send den til alle; alle kongresmedlemmer, alle parlamentarikere i jeres lande, valgte embedsmænd på alle niveauer, andre institutioner, som bør være en del af denne debat, og få det med i diskussionen: At alternativet til en tredje verdenskrig

er at have sådanne forhandlinger, som de fandt sted i Münster og Osnabrück mellem 1644 og 1648, og som førte til indgåelsen af den Westfalske Fred, som virkelig var etableringen og begyndelsen på det, vi i dag kalder folkeretten. Jeg synes, det er ekstremt vigtigt at gå tilbage til det, for kun hvis man tager hensyn til alles interesser, kan man opnå fred. Hvis man udelader nogen, fungerer det ikke. Det bedste eksempel på det er Versailles. Versaillestraktaten tog ikke hensyn til Tysklands interesser, ikke til Kinas interesser, og derfor var den optakten til Anden Verdenskrig. Hvis vi har lært noget af historien, bør vi tage det op til revision og anerkende, at princippet om den andens interesser er nøglen til fred.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche fra Schiller Instituttet. Du kan stadig sende os dine spørgsmål; send dem til questions@schillerinstitute.org.

Jeg har et spørgsmål her fra en person, der har underskrevet det "Frustreret i Skotland". Han skriver: "Mens alle siger, at valget til Europa-Parlamentet chokerede regeringerne, siger de også, at Den Europæiske Union ikke vil ændre sig. Med de kommende valg i Storbritannien og Frankrig, tror du så, at vælgerne er utilfredse nok til at sende et mere klart budskab om, at der skal ske en drastisk ændring?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det er potentialet, og det er håbet. Som jeg allerede har nævnt, er der snart valg i Frankrig, og jeg tror, at alt tyder på, at Macron og dermed hans politik med franske tropper i Ukraine og lignende ting vil blive fuldstændig knust. Det britiske Tory-parti vil lide et tilbageslag. Og så har vi i september flere valg i Tyskland. I Østtyskland, Sachsen, Thüringen og Brandenburg – i hvert fald tre delstater. Og der var AfD det stærkeste parti ved europaparlamentsvalget, og Wagenknecht-partiet (BSW) er næsten nummer et i Thüringen – det går frem og tilbage mellem AfD og BSW, som de kaldes. De ligger begge i meningsmålingerne lige nu på 49%. Det er ikke så langt fra at være flertallet, hvis de får en procent mere. Det kan tippe, fordi krigsfaren i

stigende grad er i folks bevidsthed og skræmmer dem. Så du kan få en ændring i tre af de tyske delstater, hvilket ville være en ændring i det føderale system, Bundesrat, Rådet, og det kunne afspore den tyske krigspolitik.

Så tror jeg, at en stor faktor i situationen er, at det viser sig, at de unge vælgere – de lader folk fra 16 år stemme – og en masse mennesker, der stemte for første gang, i overvældende grad gik til AfD, og det er klart relateret til krigspolitikken! Så jo mere eliten og regeringerne presser på med krigspolitikken, jo mere er de ved at miste ungdommen. Og det er fremtiden.

Under alle omstændigheder tager jeg ikke let på risikoen, og jeg siger, at der skal ske en meget større mobilisering for at advare om faren og give folk en fornemmelse af alternativet. Men selv om valgprocessen mildest talt er kedelig og ikke særlig demokratisk, fordi den tydeligvis er hæmmet af mange faktorer, så opgiver jeg ikke håbet om, at bekymringen i befolkningen er så stor, at der er et håb om, at den faktor kan være nok til at ændre situationen.

SCHLANGER: Spørgsmålet om bekymring for krig og farerne ved en udvidet krig optager mange mennesker. Jeg har to e-mails her. Den ene er fra Denver. En kvinde skriver: "Som mor er jeg forfærdet over at høre, at der er overvejelser i Kongressen om at genindføre værnepligten. Jeg vil ikke have, at mine skattekrone eller mine børn skal sendes ud i en krig, som ikke hjælper nogen. Men jeg føler mig så hjælpeløs. Hvad kan vi gøre?"

Og så fra Han i Australien: "Jeg kunne ikke være mere enig i alt det, du siger om den globale situation. Jeg vil gerne gøre noget for at få flere mennesker til at forstå det. Lad mig vide, hvad jeg kan gøre og være en del af det. Jeg synes, at dit forslag før Helga var ret godt om Putins erklæring og dine grundlæggende principper, men måske vil du sige mere om det."

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg er helt enig i, at en værnepligtshær tidligere var mere fordelagtig end en frivillig hær, fordi den frivillige hær i virkeligheden er den imperiale model. Hvis du læser Samuel Huntingtons bog {The Soldier and the State}, som er en forfærdelig bog, men jeg læste den engang, fordi jeg gerne ville finde ud af, hvordan de neokonservative tænker: De har en idé om en imperialistisk hær med Romerriget som forbillede, hvor der ikke er nogen forbindelse mellem befolkningen og folket, og derfor er det egentlige spørgsmål at få soldaternes effektivitet øget. I moderne tid er det en ganske forfærdelig idé, fordi den involverer alle mulige moderne våben. Det er bare en forfærdelig idé.

Men det nuværende system er blevet ændret så meget i retning af et imperialt militærsystem, at det ikke længere er som de preussiske reformatorer Scharnhorst, Gneisenau eller Lazare Carnot i Frankrig, hvor officeren skulle være et forbillede i samfundet. Det er fuldstændig elimineret. Derfor mener jeg, at ideen om nu at kræve en værnepligt under alle omstændigheder ikke er noget, man bør overveje. Man skal bare give udtryk for sin modstand, hvor man kan.

Når alt dette er sagt, vil jeg foreslå, at de to lyttere, de to personer, der stillede spørgsmål, og mange af vores seere – nemlig dig – deltager i vores kommende IPC-møde på fredag. Det er den Internationale Fredskoalition: Vi har afholdt Zoom-konferencer hver eneste fredag i mere end et år nu, uafbrudt. Den kommende fredag vil vi fokusere på dette forslag fra præsident Putin, for der er også en tysk organisation, der hedder OKV, som er en paraplyorganisation for østtyske organisationer. De har udsendt en opfordring til alle mennesker om at støtte og diskutere dette forslag fra Putin. Så selv om det ikke er så velkendt, har vi gjort det til et emne, der skal diskuteres på dette kommende fredagsmøde. Det er en lejlighed for folk til at blive fortrolige med det og få eksperternes syn på det. Hvis diskussionen går i retning af, at det skal godkendes, vil vi gøre det eller overveje, hvilke

argumenter der skal høres imod det.

Men jeg tror bestemt, at det er noget, der kan blive et samlingspunkt, for hvis der i alle lande er et betydeligt antal organisationer, der støtter det, vil vi skabe et miljø, hvor regeringerne vil have svært ved at ignorere det. Så det er mit umiddelbare forslag til, hvad du bør gøre.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, der lige er kommet ind. Nogen spørger: "Det ser ud til, at Saudi-Arabien bryder med dollarordenen, afslutter petrodollar-aftalen og accepterer yuan til olie køb. Men jeg bliver ved med at høre, at de ikke har accepteret medlemskab af BRIKS endnu. Holder de sig tilbage af frygt for at fremprovokere et regimeskifte fra USA's side?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er muligt, jeg ved det ikke. Jeg ved, at der har været et enormt pres fra USA på Saudi-Arabien for ikke at komme med i BRIKS. Jeg tror, at forskellige embedsmænd fra det amerikanske udenrigsministerium for nylig besøgte Saudi-Arabien og pressede på for at få en pagt mellem Saudi-Arabien og Israel i stedet, hvilket allerede blev fremmet en gang under Trumps præsidentskab. Det førte til Abraham-aftalerne, og det var faktisk en stor medvirkende faktor til at udløse den nuværende Gaza-krise, fordi den helt udelukkede palæstinenserne og gjorde forholdene for folk i Gaza hårdere, så dette angreb den 7. oktober var slutresultatet af denne udelukkelse. Hvad det angår, var der forresten en rapport i den israelske presse om, at det kommende Hamas-angreb, som fandt sted den 7. oktober, allerede var kendt af IDF den 19. september. De afviste det fuldstændigt af grunde, som man må finde ud af, men det var kendt, det blev afvist. Så derfor tror jeg, at dette vil få en hel opfølgning, fordi det vil gå op for folk, at de mennesker, der mistede slægtninge blandt gidslerne, eller som blev dræbt i angrebet, det kan bidrage til Netanyahus fremtidige politiske skæbne på en betydelig måde. Folk vil sige: "Hvem er ansvarlig for det her i sidste ende?"

Så jeg ved ikke præcis, hvad der er grunden til, at Saudi-Arabien ikke har tilsluttet sig BRIKS, men det faktum, at de nu bevæger sig mod en petro-yuan, er helt sikkert et tegn i tiden på, at de-dollariseringen bevæger sig fremad med fuld fart. Det er bare endnu en grund til, at folk tænker over, at det måske ville være en god idé at ændre politik.

SCHLANGER: Jeg har lige fået et re-tweet af et tweet fra Anya Parampil, som arbejder med Grayzone. Hun skriver: "Saudi-Arabiens kronprins Mohammed bin Salman har lige opfordret til, at Netanyahu holdes strafferetligt ansvarlig for deres forbrydelser mod palæstinenserne. Den saudiske prins opfordrede også til at afslutte den ulovlige besættelse og anerkende staten Palæstina med 1967-grænsen og Jerusalem som hovedstad." Så det ser ud til, at det kan være i tråd med det, du lige har sagt.

Helga, det næste spørgsmål, jeg har til dig, er fra USA. Los Angeles Unified School District har netop besluttet at forbyde mobiltelefoner på skolerne, også i pauserne og under frokosten. De siger, at det er for at beskytte de unges mentale sundhed. Personen, der har sendt dette, siger: "Jeg har hørt dig tale om de sociale mediers skadelige virkninger. Jeg går ud fra, at du vil støtte dette skridt fra Los Angeles' skoledistrikt?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil gerne takke personen fra Grayzone for at have introduceret denne meget interessante nyhed. Tak – det er gode nyheder.

Jeg synes også, at beslutningen fra Los Angeles' skoledistrikt – jeg synes, det er fremragende. Jeg er overbevist om, at den ubegrænsede adgang til alle mulige ting udgør en fare for unge mennesker og børn – jeg begyndte at undersøge Pokémon for mange år siden, og det er skadeligt! Jeg stødte på det for mange år siden, fordi vi havde besøg af to børn på seks og otte år, og de sagde: "Pokémon er så fedt!" Jeg sagde: "Hvad er det?" Jeg anede ikke, hvad det var. De sagde: "Du er forældet, du ved ikke, hvad Pokémon er." Så det fik mig til at

tage til nogle af de her indkøbscentre, hvor de havde Pokémon-konkurrencer. Jeg stillede mig op i køen for at se, hvad der egentlig skete. Der var alle de her fire- og femårige, og jeg spurgte: "Hvorfor kan du lide Pokémon?" De sagde: "Ah, kamp! Kamp!" Jeg sagde: "Synes du ikke, det er meget rarere at være venner med andre mennesker?" "Nej, nej, kamp, kamp!" Nå, men det er bare et lille indblik i, hvordan jeg startede. Så kiggede jeg på computerspil og lavede nogle mere seriøse studier. Der er ingen tvivl om, at hele dette område, hvor internettet, og når du har en mobiltelefon, har du adgang til det hele. Det er så absolut skadeligt for unge sind – for Platon ville ikke have, at Athens børn skulle gå til tragedierne, fordi han mente, at eftersom deres personlighed og sjæl endnu ikke er udviklet, kunne de ikke fordøje grusomheden i disse skuespil. Det var højkultur i forhold til, hvad folk kan se på internettet i dag. Platons argument er 100 gange mere gyldigt i dag, for det er ikke kun det forfærdelige indhold, men børn har endnu ikke nogen dømmekraft. De er ekstremt påvirkelige, og når man har en klar idé om, hvad det positive er, kan man måske se på noget forfærdeligt og afvise det, fordi man allerede har et positivt etableret synspunkt. Men børn er hjælpeløse, og derfor mener jeg, at denne skoles beslutning er nødt til at blive efterfulgt overalt.

SCHLANGER: Jeg har et sidste spørgsmål til dig. Det er et, vi har haft før, men det er stadig et problem med folk, der sidder fast i, jeg tror bare, man ville sige, en gammel måde at tænke på. Amanda spørger: "Er det på tide at udskifte FN?"

ZEPP-LAROUCHE: Nej. Jeg mener, at behovet for at have et repræsentativt system, hvor hver nation er repræsenteret som i FN's generalforsamling, absolut skal bestå. FN's charter skal absolut bevares. Bør FN's Sikkerhedsråd reformeres? Bør andre underafdelinger af FN reformeres? Ja, det synes jeg. Jeg mener, at landenes repræsentation skal være mere proportional. Det faktum, at det Globale Syd er totalt underrepræsenteret, skal påtrængende afvises og forbedres. Jeg kender mange

tidligere diplomater og forfattere og så videre, som arbejder på bøger med reformplaner. Der er en enorm diskussion i gang om, hvordan man kan reformere FN på en måde, så det bliver et mere passende instrument, ligesom FN's Sikkerhedsråd ikke kan blokeres af et enkelt lands veto, når det bestemt er et problem, og det er derfor, der ikke sker fremskridt på mange fronter.

Jeg mener, at FN bør reorganiseres, men selve ideen om, at man har brug for et forum, hvor alle er repræsenteret, og at man kan have en dialog baseret på alle landes suverænitet. Jeg synes, at FN-pagten er virkelig god: Den bør bevares. Der bør handles mere på det, og jeg synes, det bør gøres mere passende for alle de andre aspekter, som FN's organisationer, der mange gange ikke har levet op til det, de skulle. Det bør der rettes op på. Men vi har brug for en civilisationsdialog. Der er ingen erstatning. Der er ingen erstatning for diplomati, for at have en ligeværdig indstilling til at dele sine bekymringer, men også for at opnå et højere niveau.

Min hovedpointe er de tre sidste principper, jeg har i mine ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. De ville også gælde for FN-reformen, for jeg mener, at det, der mangler, selv i FN-pagten, er denne idé om, at man er nødt til at sætte FN på et mere, jeg vil næsten sige, metafysisk grundlag, noget, der er mere funderet i skabelsens lovmæssighed og det fysiske univers' lovmæssighed, så det er forankret i noget, der går ud over blot menneskeskabt lovgivning eller forslag. Jeg har henvist til naturretten i den europæiske civilisationstradition eller kosmologien i Indien eller Himlens Mandat. Den slags ting, som henviser til en dybere lovmæssighed i universet, tror jeg ville være ekstremt vigtige. Og naturligvis også menneskebilledet: Menneskeartens sande natur som grundlæggende god, og at alt ondt er en mangel på udvikling, og at det derfor kan overvindes.

Det er ideer, som jeg mener, skal tilføjes for at gøre den

mere stærk.

SCHLANGER: Jeg tror, der er mulighed for, at folk kan studere dine grundlæggende ti principper. De kan finde dem på Schiller Instituttets hjemmeside. Som du sagde, vil det være en del af fokus for organiseringen, sammen med at få ud, hvad Putin faktisk sagde. Så med det, Helga, har du nogen afsluttende kommentarer?

ZEPP-LAROUICHE: Bare kom til IPC-mødet på fredag, og bliv aktiv sammen med os. De næste tre, fire, fem, seks måneder vil – efter min mening – være helt afgørende for, om vi går ind i tredje verdenskrig, eller om vi kan gå over til et nyt paradigme. Så lad være med at vente: Bliv aktiv sammen med os.

SCHLANGER: Okay. Jeg behøver ikke at sige, at du skal være aktiv, for det ved jeg, at du vil være. Tak, fordi du var med, og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, på gensyn i næste uge.